

PAPA FRANCESC
AUDIÈNCIA GENERAL

Dimecres, 6 d'abril de 2016

13. L'evangeli de la Misericòrdia

Benvolguts germans i germanes, bon dia!

Després d'haver reflexionat sobre la misericòrdia de Déu a l'Antic Testament, avui comencem a meditar sobre com Jesús mateix l'ha portada al ple compliment. És una misericòrdia que ell va expressar, realitzar i comunicar sempre, en qualsevol moment de la seva vida terrenal. Anant a l'encontre de les multituds, anunciant l'evangeli, guarint els malalts, apropant-se als últims, perdonant els pecadors, Jesús fa visible un amor obert a tots: ningú no queda exclòs! Obert a tots sense límits. Un amor pur, gratuït, absolut. Un amor que troba el punt culminant en el Sacrifici de la creu. Sí, l'evangeli és realment l'evangeli de la Misericòrdia, perquè Jesús és la Misericòrdia!

Els quatre Evangelis donen testimoni que Jesús, abans de començar el seu ministeri, volia rebre el baptisme de Joan Baptista (Mt 3,13-17; Mc 1,9-11; Lc 3,21-22; Jn 1,29-34). Aquest esdeveniment dóna una orientació decisiva a tota la missió de Crist. De fet, ell no es va presentar al món en l'esplendor del temple, i ho podia fer. No es va fer anunciar a toc de trompetes, i ho podia fer. Ni tampoc va venir vestit de jutge, i podia fer-ho. En canvi, després de trenta anys de vida oculta a Natzaret, Jesús se'n va al riu Jordà, junt amb tanta gent del seu poble, i es posa a la cua amb els pecadors. No va tenir vergonya: era allà amb tots, amb els pecadors, per a fer-se batejar. Per tant, des de l'inici del seu ministeri, ell es va manifestar com el Messies que es fa càrrec de la condició humana, mogut per la solidaritat i per la compassió. Com ell mateix afirma en la sinagoga de Natzaret identificant-se amb la profecia d'Isaïes: «L'Esperit del Senyor reposa sobre meu, perquè ell m'ha ungit. M'ha enviat a portar la bona nova als pobres, a proclamar als captius la llibertat i als cecs el retorn de la llum, a posar en llibertat els oprimits, a proclamar l'any de gràcia del Senyor» (Lc 4,18-19). Tot el que Jesús va fer després del baptisme va ser la realització del programa inicial: portar a tots l'amor de Déu que salva. Jesús no ha portat l'odi, no ha portat l'enemistat: ens ha portat l'amor! Un amor gran, un cor obert a tots, a tots nosaltres! Un amor que salva!

Ell es va fer proper dels últims, comunicant-los la misericòrdia de Déu que és perdó, joia i vida nova. Jesús, el Fill enviat pel Pare, és realment l'inici del temps de la misericòrdia per a tota la humanitat! Tots els qui eren presents a la ribera del Jordà no van comprendre de seguida l'abast del gest de Jesús. Joan Baptista mateix se sorprèn de la seva decisió (cf. Mt 3,14). Però el Pare celestial no! Ell va fer sentir la seva veu des de dalt: «Tu ets el meu Fill, el meu estimat; en tu m'he complagut» (Mc 1,11). D'aquesta manera el Pare confirma el camí que el Fill ha seguit com a Messies, mentre baixa damunt seu, com un colom, l'Esperit Sant. Així el cor de Jesús bateja, per dir-ho així, a l'uníson amb el cor del Pare i de l'Esperit, ensenyant a tots els homes que la salvació és fruit de la misericòrdia de Déu.

Podem contemplar encara més clarament el gran misteri d'aquest amor mirant Jesús crucificat. Mentre que ell, innocent, mor per nosaltres, pecadors, ell suplica al Pare: «Pare, perdona'ls, que no saben el que fan» (Lc 23,34). És sobre la creu que Jesús presenta a la misericòrdia del Pare el pecat del món: el pecat de tots, els meus pecats, els teus pecats, els vostres pecats. I allà, sobre la creu, ell els presenta al Pare. I amb el

pecat del món tots els nostres pecats queden perdonats. Ni res, ni ningú no queda exclòs d'aquesta pregària sacrificial de Jesús. Això vol dir que no hem de tenir por de reconèixer-nos i de confessar-nos pecadors. Quantes vegades nosaltres diem: «Però, aquest és un pecador, ha fet això i allò...» i jutgem els altres. I tu? Cada un de vosaltres hauria de preguntar-se: «Sí, aquell és un pecador. I jo?» Tots som pecadors, però tots som perdonats: tots tenim la possibilitat de rebre aquest perdó que és la misericòrdia de Déu. No hem de tenir por, doncs, de reconèixer-nos pecadors, de confessar-nos pecadors, perquè cada pecat ha estat portat pel Fill sobre la creu. I quan nosaltres ho confessem penedits confiant-nos a ell, estem segurs de ser perdonats. El sagrament de la reconciliació fa actual per a cadascú la força del perdó que brolla de la creu i renova en la nostra vida la gràcia de la misericòrdia que Jesús va guanyar per a nosaltres! No hem de témer les nostres misèries: cada un de nosaltres té les seves. El poder d'amor del Crucificat no coneix obstacles i no s'esgota mai. I aquesta misericòrdia cancel·la les nostres misèries.

Estimats, en aquest Any Jubilar demanem a Déu la gràcia d'experimentar el poder de l'evangeli: l'evangeli de la misericòrdia que transforma, que fa entrar en el cor de Déu, que ens fa capaços de perdonar i de mirar el món amb més bondat. Si aollim l'evangeli del Crucificat ressuscitat tota la nostra vida queda determinada per la força del seu amor que renova.

Traducció inicial de Josep M. Torrents per a *Catalunya Religió*, revisada